

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2023 r.
wniosku adwokata M. S. - obrońcy z urzędu skazanego D. G.,
o zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej temu skazanemu z urzędu w postępowaniu przed
Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt V KO 70/23.

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, w zw. z § 2 pkt 1 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M.S. – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 442 zł i 80 gr. (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa 195/20.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27 września 2023 r., sygn. akt V KO 70/23, ustanowił dla D. G. obrońcę z urzędu w osobie adwokat M. S., Kancelaria Adwokacka w W., i zlecił Jej zbadanie akt sprawy zakończonej prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sygn. II AKa 195/20, pod kątem istnienia przesłanek do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, a następnie – o ile przesłanki istnieją – w terminie do dnia 31 października 2023 r., opracowanie stosownego wniosku, ewentualnie powiadomienie Sądu Najwyższego o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania (k. 19 – 19v.).

W dniu 6 listopada 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo adwokat M. S., zawierające opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa 195/20. W tym piśmie adwokat M. S. wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu D. G. z urzędu, powiększonych o podatek VAT, oświadczając że nie zostały one uiszczone w całości ani w części. Nadto podniosła, że to wynagrodzenie powinno zostać ustalone w oparciu o stawki przewidziane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, a to z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21 (k. 29 – 35v.).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sąd Najwyższy w pełni akceptuje wyrażony w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21, pogląd w zakresie równego traktowania obrońców z urzędu, jak i obrońców z wyboru. Jednakże, należy podkreślić, że zgodnie z powyższym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego za niekonstytucyjne uznano **wyłącznie § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3** rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, **tymczasem w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie oparciu o § 17 ust. 4 pkt 2 tegoż rozporządzenia**, który nie został do tej pory uznany za niekonstytucyjny. Wobec utraty mocy obowiązującej § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zamiast tych przepisów podstawę zasądzania wynagrodzenia obrońcy z urzędu w sprawie objętej śledztwem oraz za obronę przed sądem rejonowym w

postępowaniu zwyczajnym lub wojskowym sądem garnizonowym, stanowią odpowiednio: § 11 ust 1 pkt 2 oraz § 11 ust 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Ubocznie należy zauważyć, iż wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 czerwca 2023 r., sygn. akt SK 83/19, za niezgodny z Konstytucją RP uznano też § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu

Kierując się powyższym rozstrzygnięto jak na wstępie.

[ms]